

Socialforskningsinstituttet har således gennemført flere undersøgelser, der belyser aspekter af både relativ og absolut fattigdom. Ligeledes har Det økonomiske Råd og Finansministeriet gennemført undersøgelser herom.

En af de væsentligste kilder til belysning af fattigdom i Danmark er levevilkårsundersøgelserne, som har været gennemført tre gange i de seneste 30 år og som giver et systematisk indblik i danskernes levevilkår, dog med mellemrum på henholdsvis 10 og 14 år. Den seneste levevilkårsundersøgelse er baseret på tal, der dækker situationen i 2000. En evt. ny runde med dataindsamling om fattigdom og levevilkår i Danmark vil kunne finde sted i 2005, og en begyndende afrapportering kan ske i 2006.

Med henblik på specielt at belyse vilkårene for børn har Socialministeriet ydet finansiel støtte til publikationen »Børn Levevilkår« (Danmarks Statistik april, 2002), hvor levevilkårene er belyst for en hel generation af de 0-17 årige i perioden 1983-1999. Den væsentligste kilde til denne publikation er Danmarks Statistiks børnedatabase, som Socialministeriet løbende yder støtte til.

Endelig kan nævnes Socialforskningsinstituttets Børneforløbsundersøgelse, der følger børn født i 1995. Her belyses børnenes opvækst blandt andet med udgangspunkt i oplysninger om familiens økonomiske forhold. Den bygger på interviews med mødre til 5.000 børn og suppleres med en undersøgelse, der vedrører 400 børn med fremmed etnisk baggrund. Interviewene er foretaget i 1996, 1999 og 2003. Resultaterne bliver publiceret i forsommeren 2004.

Det er ikke mit indtryk, at vi mangler viden om fattigdom i Danmark. Hvis jeg skal henholde mig til resultaterne af de ovennævnte undersøgelser udført af henholdsvis Finansministeriet, Socialforskningsinstituttet og Det økonomiske Råd, så henviser alle til det faktum, at f.eks. relativ fattigdom er lav i Danmark sammenlignet med andre lande. Når det drejer sig om absolut fattigdom, så klarer Danmark sig bedst sammen med Holland i en EU-sammenligning.

Jeg mener, at vi er godt dækket ind med undersøgelser om fattigdom i Danmark, og at resultaterne herfra har svar på en række af de bekymringer, der er givet udtryk for i artiklen i Kristeligt Dagblad af 10. februar 2004.

Spm. nr. S 2130

Til skatteministeren (11/2 04) af:

Tove Videbæk (KD):

»Mener ministeren, at der er behov for at gribe ind over for kommuner, der fører en for hård linje i forhold til inddrivelse af kontanthjælpsmodtageres gæld til det offentlige?«

Begrundelse

Spørgsmålet er en opfølgning på spørgsmål nr. S 4713 stillet den 5. september 2003, hvor spørgeren bad ministeren kommentere en artikel bragt i Jyllands Posten den 1. september 2003. Artiklen beskriver nogle kommuners praksis med at trække i kontanthjælp, skønt kontanthjælpsmodtagerne kun har et eksistensminimum at leve for.

I sin besvarelse af spørgsmål nr. S 4713 fastslår ministeren, at »der som udgangspunkt fortsat ikke foretages lønindeholdelse for restancer i kontanthjælp«.

Ikke desto mindre sker det tilsyneladende stadig, at kommuner i mange tilfælde indeholder en urimelig stor del af kontanthjælpen til afbetaling af gæld til det offentlige. Bl.a. berettes der i artiklen »Offentlig gæld æder kontanthjælpen« bragt i Jyllands Posten den 21. december 2003 om en enlig mor til tre, der kun har 1000,- kr. til rådighed efter, at de faste udgifter er betalt i december måned. Dette er tilfældet på trods af, at en kontanthjælpsmodtager ifølge avisens oplysninger skal have mindst 3300 kr. til rådighed om måneden, når de faste udgifter er betalt. Ifølge avisen er et af problemerne, at der ikke foretages en konkret og individuel vurdering af den økonomiske situation for hver enkelt skyldner.

Svar (26/2 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Klager over iværksat lønindeholdelse ved inddrivelse af skatterestancer kan indbringes for ToldSkats regioner, som i øvrigt har en tilsynsforpligtelse i forhold til den inddrivelse af skatterestancer, som foregår i kommunerne i det pågældende område. Dette 2 instansprincip sikrer, at der er flere øjne, der kigger på den samme